

**מב:**

## בית שמאי פרק רביעי זבחים

## מסורת הש"ס

כז א מ"י פ"ה מהל' משה"ק  
הל' יב ופ"ד מהלכות  
עבודת יוה"כ הלכה ב:  
בכ ב מ"י פ"ג מהל'  
פסח"מ הלכה ו:  
בכז ג מ"י פ"ו שם הלכה  
ז:  
ל ד מ"י פ"ח שם הלכה ח:

## הגהות הב"ח

(א) גם' חזק' דהיינו קמייחא  
ועוד: (ב) רש"י ד"ה לפיכך  
מראה וכו' כי חשיב ליה גמי  
בבחי' וזיקה ושחק וכו' לפיכך  
הס"ד ולא"כ מ"ה והא דקמי  
וכו' תמנא הס"ד ואחר כך ד"ה  
הא רמ"ד:

סוף דע"י

[illegible]

**ב'י** מדי כהי"ב מ"א בעלמא קדרי. הקשה בקוטרם בקומון <sup>א</sup> ושות <sup>ב</sup> נמי נימא דלא מיפגל דכי חשיב בקבלה איפסול וכי זריק מילא בעלמא זריק ומזיק דהתם גזירה הכתוב הוא ובקהיומן ויטע (נחמות) דף ק"ט <sup>א</sup> מירך דלחזה עבודה שפיגל צה ע"מ לנרוע ול להקטיר וכן מקבל ע"מ להקטיר אכל הנך האזות וכלזה חדא עבודה היא ולא קרבו <sup>ב</sup> מעירין <sup>ג</sup> ההעדות בקדושתן וקשה <sup>ד</sup> דמי פגל בקדושתן של צין הבדים איך הדיכל מים ויניחו אכל בזהא ראשונה של בדים לא פריך דשאר האזות של בדים מילא דיש <sup>ה</sup> לומר יפגל בזהרונה או כיון דחד מקום הוא אין צרך כלום (נחמות) שפירשן אפי' אין נמי י"ל דקדושה ליה דלא הוה של צין הבדים מילא ממאוס דלא נגמר הפיגול עד שזרק כל האזות של צין הבדים אכל אותן שן היכל לא תליא בזה גמר הפיגול שן אכל נשפר הדם מילא פד אחר ויחמיל בדיכל ולא צין הבדים וכן ההאזות של מזבח הזהב לא תלו בזהאזות של היכל למיגמר דהוה פיגול כשלא היכל ולרגלן דהוה ציון דלון ומתגלן בחצי מתיר ופריך לפגל כל ההאזות אס כן לא נגמר הפיגול עד שפיגל בכוון מחמילת צין הבדים עד גמר שן טהור ושמינ' דד' פדים כדי שאלחשצ ולפגל בכל המקומות אפי' אחרצונה וה"ה גפר לחשוץ של צין הבדים ושפך הדם והביא פר שני ועשה (פר שני) ממנו של היכל ושל מזבח בשתיקה דהו פיגול לר' מאיר. ויבדוק. וקשה דלמי כן פיגל במקומו דלא בלבושה דלמי מאיר ליפריך אלאי הוה פיגול בחצי מתיר והך <sup>ה</sup> עבודה לא נעשית בקדושה וכי מקטר ללבושה עפרה בעלמא מקטר וכי תמלא מים דהוה של מים אכלי מהה חסד בדיקין

אם לא נחלק <sup>100</sup> כיון דכחו שני כלים דהו כשני מינים והו פיגול ורבינו  
חכם מפרש דכח מקום פשיטא ליה דלא אחרין מיא בעלמא הוא  
דקמדי חתיל <sup>101</sup> עבודה בגמר עבודה והכי גזירה הכחזוב אלב כשני  
ממשכחת קמדי: בעלמא קמדי: **משכחת** זכר  
מקום פשיטא. וזו אחי ארואט שנפשה הריב משכחת ליה פיגול בזה  
אחזק מיון <sup>102</sup> והכי בראשונה <sup>103</sup> במחשבה ארדף מיל בעלמא קמדי  
ולגריבנו חס אחי שפיר דחז מקום הוא ויש לומר כגון שפיגול בזהא  
לאחרונה של בין הדמים: **הא** כמאן דאמר שריים מעבדין. <sup>104</sup> ע"פ אחריו  
מקומן (לחמ דף 33): דקלמר רמי בר חמא האי מנא סבר שריים  
מעבדין ומימיא מבשריהא ודחי לה והוה מזלי לאחיו רח ועוד מבשריהא  
דלעיל (דף 34): דדמיס העשונין יקוד מיוסון ומחשבה פוסלת  
בהו ומוקמינן לה בשריים ונחמאן דלמר דמעבדי:

[illegible][illegible]

וְכַאֲשֶׁר בֵּין בִּין קָנִי. דְּמַשְׁמַע אֲזוּ בִּין אֲזוּ: אָמַר מֶרְכָּא. אֲמַלְנָא דְּמַהֲדֵּר  
לְאֻלָּא קוּמִי טַעְמָא דְּר"מ מַשּׁוּם מַפְגִּילִין בְּחַי מַחֲדֵּר קַסְפִּין נָהִי גַמִּי  
דְּבַעְמָלָא בְּקוּמֵן וְלִבְנֵה אִיבָא לְמַחֲדֵּר מַפְגִּילִין בְּחַי מַחֲדֵּר אֲלֵּא בְּחַי  
וְדִיקָא הִיבֵּי אָמַר ר' מַחֲדֵּר פִּיגְלָא: מַכְדִּי דֵּרָא מִן מַחֲדֵּר (כָּאָּן וְכָאָּן)  
עַד שִׁיבְרֵנּוּ כֻלּ מַחֲדֵּר

עבודתו: **דאָמער מר**, כ"פ שני וועלכ'ן  
 (ס:): **כי הדר מדי כסיל מיא בעמלא**  
**קא מדי**, וועמלא שלא זיך דמו דלא  
 מתנה אשת מן מעכבת כשלמלא  
 מפגל בלשמיטא **אז** דספליה וסדר  
 זיך ליה אז במחשבה אז בשמיקה כיון  
 דפיגול בעבודה ה' וסוף אל הוליה  
 מחשבת פסול אחר אז"פ שזרקה  
 דמו ה' דס פסול און דרבי רחמנא  
 פיגול בשמיטה דלאמין כפרק ראשון  
 (ועל ג:). בדברים המנוחים לרי ארילה  
 הכתוב מדבר ע"ז כהי אחר רחמנא  
 לפגול זריקה ו' כמו שחל מלה  
 לפיגול וכן לרבנן דבעו מחשבה  
 כוניה זריקה וועלמן דמות ומי  
 טעם דר"מ משום דעתי ראשונה  
 ופיגול ככל העבודה כה"ג אמת  
 רחמנא לפגול דלא משכחת לפגול  
 זריקה אלץ כהי אלץ למי"ז טעמא  
 משום חזי מתיר אין כאן זריקה כיון  
 דלא נמרה מחשבת ה' פיגול ושה  
 סופה לדעת כשרה ויל הכא חזי עבודה  
 היא וכן הא חזי עבודה היא:  
**מחשבת לוי**, דא דאמר ר"מ פיגול:  
**בזרבעה פרים**, פיגול בין בדרס כפי  
 מנתו ונשפך הדם ושחט אחר והוא  
 על הפרכת אחד **א** על הקרית ואחד  
 על היתור על מזבח וכיון דקיימא לן  
 כפרד יומא (דף קז:) כולא **א** כפרד כפי  
 עצמו ויל עבדיהו כהלכתן מתכשרה  
 עבודה כהי אפילו לרבנן דפלגי  
 עליהו דר' שמעון ור' אלעזר כנשפך  
 הדם כחלשע קמטת בזה מניין דלוי  
 עבדו

נצרך לחזור ונהיות במקום שגמר כל האומות כדאמרי הכס [הא] הלהך  
הכל נמי פירג שהרי קרבו מתירי של כל אחד ונמנה העבודה בחיבוי  
הכל בפר אחד מתיר ר"מ דלא פירג משום דלא גמר לו זריקה מ' עולם:  
והוא פ' לצינוני מרזח. ה' היכי דלא חשב בשמיטה מ' זריקה מ' דס'  
הפסול הוא קרבו מתירי לרצות לפיגור מ' חשב ליה [ו] בחלי זריקה  
הוא פ' כר' פ' פלוגתא דר' יאשיהו ור' יוחנן היא [ויחל דף טו:] ומה  
הקדושתא מ' ולקח מזה הפר ומזה השעיר דאומר שיהו מערבין ומה  
דאומר מזה פירג עצמו ומהו כפי עצמו: וסא. דקמי ארבעים ושבע  
אין מערבין את הדמים למתן קדושת (והוה ממני) מ' שירים.  
שפיכת שירים ופ' פלוגתא דר' עקיבא ור' יהודה היא לעיל (דף טו.) אם  
כלה כפר כו' בדא כר'. כחוספתא דמנחות קמי לה. בדא' שהמנחה  
תפלה מעבודה אחת כמקליה או מתן כל שיהיו קדש אף אם אלה  
עבודות שפירא שזין קמיה ומה כל מ' בלבוש והיו קדש מנחות  
ודף טו:] מפרש ליה דלא שייך בלבוש: כל לו לקטרה. שהיא עבודת  
קטרת מתירי מ' נתן כו' אלמלא אפילו ראשונה בשמיקה ושינה במחשבה  
קטרת ר' מאיר פירג אלמלא מ' מפלגין בחצי מתיר ומיבטל דל': אימא  
וכבר נתן בלבוש מחשבה. הלהן שיהו בשמיקה על דעת ראשונה  
עשה: דהיינו קמיה. דראשון במחשבה הא חנא ליה נתן את  
הקומץ במחשבה ואת הלבוש בשמיקה למה לי למישרד למית' מ' או  
למה לי הקומץ בשמיקה וכבר נתנה בלבוש במחשבה מה לי להקדים קומץ  
למה לי בלבוש: ועוד אלא חנא. במחשבה אחריהו אף שנתן את הקדוש  
בשמיקה ואחר כך נתן בלבוש מחשבה קמיה מ' מתנ' אלו דברים  
שאין חייבין עוין. כרת בחילתן משום פיגור: הקומץ. אם קמן  
לחזור ונתפלה המנחה אין האוכל את הקומץ ברכת  
שאין הפיגור לחזר אלא על דבר שיש לו מתירין ואחרים והקומץ  
אחר מתירי כיהו מתיר את המנחה וכן בלבוש וכן כולו:

דלא הלכו באברים אחר הרוב וכל שכן קומן דמיפרת דלא מסקין  
 יליה לכתחילה ולא דמיא להאי דכרתוהו כמו שמפרש ר"ת <sup>ה</sup> מן מקומן  
 גאגא אלא אלארעא דאי לאו הכי הוה האו דעל המנוח קומן שסגר וירד ואי  
 לגאגא הוה עמנו שלח וקטרו וימורו כשר אע"י דמשיקרא סלקא  
 וס הוה ממיר אלא מוס דלא שייך ביה הרגאה <sup>ה</sup> דאי אכלו ולי  
 מהוה דלארעא וכל דהתגר בגמרא <sup>ה</sup> ומינאי אי את הוהו כבדי

[illegible][illegible]

(א) [מנחות טז:] (ב) לעיל טז:  
[מנחות טז:] (ג) ציין ירוש'  
יוסא פה הדי' בגלילין שהיט'  
ש' אוב' (פ'לוגתא דר'י' ור'  
הילאן) (ד) צ"ש ה"י' (ה) [לקמן  
פס'] יתנח' ט: מנחות ט: ירוש'  
ש' הדי' (ו) [לקמן נג:] ק"ל.  
מנחות ט: יתנח' ט: ירוש' ש'  
הי' (ז) חוספ' למנחות פ"ה  
הי' [מנחות טז, ד"ש בחסין]  
הי' מנחות טז: (ח) צ"י ירוש'  
סוטה פ"ג ה"י, (י) ה"י וה"י  
כ"י. (כ) ד"ה קוסק', (ל) לקמן  
מג: (מ) לקמן מג: ט"ק, (נ) לקמן  
מד.

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

[illegible]
**Tora**  
diffusion de...

שיפה מקובצת

[illegible][illegible]